

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ
(pierwsza izba)
z dnia 25 marca 2010 r.

Sprawa F-102/08

Luigi Marcuccio
przeciwko
Komisji Europejskiej

Służba publiczna — Urzędnicy — Przeprowadzka mienia osobistego skarżącego —
Skarga odszkodowawcza — Skarga oczywiście niedopuszczalna — Skarga oczywiście pozbawiona
podstawy prawnej — Artykuł 94 regulaminu postępowania

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 236 WE i art. 152 EWEA, w której L. Marcuccio żąda, tytułem żądania głównego, uznania za nieistniejącą lub, co najmniej, stwierdzenia nieważności odmownej decyzji Komisji w sprawie przekazania mu kopii zdjęć wykonanych podczas wyprowadzki z jego mieszkania służbowego w Luandzie (Angola) i zniszczenia wszystkich dokumentów dotyczących tej wyprowadzki, jak również zasądzenia od Komisji odszkodowania za szkodę wynikającą z tego, że ta przystąpiła wbrew jego woli do wspomnianej wyprowadzki.

Orzeczenie: Skarga zostaje częściowo odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna, a częściowo oddalona jako oczywiście pozbawiona podstawy prawnej. Skarżący zostaje obciążony kosztami postępowania. Skarżący zostaje zobowiązany do zwrotu na rzecz Sądu kwoty 1 500 EUR.

Streszczenie

1. *Urzędnicy — Skarga — Skarga o odszkodowanie — Wniosek o stwierdzenie nieważności poprzedzającej wniesienie skargi decyzji oddalającej wniosek o odszkodowanie (regulamin pracowniczy, art. 90, 91)*

2. *Akty instytucji — Domniemanie ważności — Akt nieistniejący — Pojęcie (art. 249 WE)*

3. *Urzędnicy — Skarga — Uprzednie zażalenie w drodze administracyjnej — Termin — Prekluzja — Otwarcie na nowo — Przesłanka — Nowa i istotna okoliczność (regulamin pracowniczy, art. 90, 91)*

1. Odmowna decyzja instytucji w sprawie wniosku o zasądzenie odszkodowania stanowi integralną część postępowania administracyjnego poprzedzającego wniesienie do Sądu do spraw Służby Publicznej skargi o stwierdzenie odpowiedzialności odszkodowawczej i tym samym wniosek o stwierdzenie jej nieważności nie może być oceniony w oderwaniu od wniosku o odszkodowanie.

(zob. pkt 23)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-90/95 Gill przeciwko Komisji, 18 grudnia 1997 r., RecFP s. I-A-471, II-1231, pkt 45; sprawa T-77/99 Ojha przeciwko Komisji, 6 marca 2001 r., RecFP s. I-A-61, II-293, pkt 68; sprawa T-209/99 Hoyer przeciwko Komisji, 5 grudnia 2002 r., RecFP s. I-A-243, II-1211, pkt 32

2. Można uznać za nieistniejące jedynie takie akty, które są obarczone szczególnie poważnymi i oczywistymi wadami. Ciężar konsekwencji związanych ze stwierdzeniem nieistnienia aktu instytucji przemawia za tym, by ze względu na pewność prawa, takie stwierdzenie było zastrzeżone dla przypadków całkowicie ekstremalnych.

Nie przedstawia niezgodności z prawem tego rodzaju odmowna decyzja Komisji w sprawie zniszczenia dokumentów, których zachowanie ta instytucja uzasadniła tym, że stanowią gwarancję pozwalającą, zarówno danemu urzędnikowi jak i jej samej, sprawdzić, czy wszystkie składniki jego mienia, które były przedmiotem przeprowadzki, zostały dostarczone do jego nowego miejsca zamieszkania.

(zob. pkt 29, 32)

Odesłanie:

Trybunał: sprawy połączone 1/57 i 14/57 Société des usines à tubes de la Sarre przeciwko Wysokiej Władzy, 10 grudnia 1957 r., Rec. s. 201, 220; sprawa C-137/92 P Komisja przeciwko BASF i in., 15 czerwca 1994 r., Rec. s. I-2555, pkt 50; sprawa C-475/01 Komisja przeciwko Grecji, 5 października 2004 r., Zb.Orz. s. I-8923, pkt 20

3. O ile zgodnie z brzmieniem art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędnik może domagać się od organu powołującego wydania decyzji w jego sprawie, to jednak uprawnienie to nie daje urzędnikowi możliwości obejścia terminów do złożenia zażalenia i wniesienia skargi, ustanowionych w art. 90 i 91 regulaminu pracowniczego, przez zakwestionowanie pośrednio, w drodze złożenia wniosku, wcześniejszej decyzji, której nie zaskarżono w terminie. Jedynie zaistnienie nowych, istotnych okoliczności może uzasadnić wniosek o ponowne rozpatrzenie takiej decyzji.

(zob. pkt 36)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa 127/84 Esly przeciwko Komisji, 15 maja 1985 r., Rec. s. 1437, pkt 10